

KEMENES ALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel.

Előfizetési ára: Két évre 8 korona, fél

Egyes száma ára darabonként 20 ffiller.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkön

hirdetések és mindennemű pénzületékek.

Töprengés

Ha az ember a tavaszi esőzések után Szirakuzától Katániáig utazik, egy elhagyott és kipusztult vidéken megy át, amelynek sivársága megdöbbentő. Pedig hajdan ez volt a zöld fűrtü Frinacriának legtermékenyebb része. Az úgynevezett „Campi Laestrigonii”, amelyet még Cicero „uberrima pars Siciliae”, vagyis Szicília legbőségebb részének nevezett.

Csak hogy azóta minden megváltozott. Nyomorult, koldus vidék. Istentől embertől elhagyott, ahol az életnek alig van nyoma s vajjon minek köszönhető hanyatlását? Egy véleden katasztrófának, amely egy virágzó életet tett tönkre.

A geológusok szerint a tenger víze a hajcsőveség törvényénél fogva kiszivárgott a laza földű lapályra s a termőföld helyett mocsarak keletkeztek. A leontini mocsarak, amelyek tavaszi

esőzésekkel földuzzadnak s mikor a legelső meleg napsugár reájok tűz, kipárolgásukkal dögleletessé teszik a levegőt.

A föld száradni kezd, fölcserepesedik, megreped s földuzzadt sebeit mutogatja az égre. A satnya, szivtelen

embert. Beteg itt ilyenkor minden! A lakások üresek és elhagyottak; az életnek sehol semmi nyoma. Az emberek sietve menekülnek a hegyesebb vidékekre, a kataniai emelkedésekre s csak akkor térnek vissza, mikor a nyári nap a mocsarakat kiszáritotta.

Ha esetleg egynéhány ember a falvakban visszamarad, sápadt, lézengő alakjával szánalomra indít. Beesett, szivtelen arcuk végtelen nyomorról beszél.

Mikor pedig mindennek okát kérjük, reámutatnak a leontini mocsárra: — Mala ária! Rosz levegő!

Ez a szó mindent megmagyaráz.

A malária járványa pusztít s hatását megérzi minden szervezet. A gyöngéket kipusztítja, de még a legerősebbek is szenvednek bele. A levegő romlott, ott kóvályognak a ragály csirái s önkéntlenül szívja magába minden tödő. A mocsár párologja ki e halált, e pusztító életet. Egy virágzó életet tesz tönkre s a legtermékenyebb vidéket pusztította el.

Valami ilyen malária-féle járványnak kell pusztítani a mi közéletünkben is. Minden satnyul, hervad és visszafejldik. Ahova lépünk, a talaj ing alattunk. A jellemek puhulnak és fogyanak. A társadalom is meglazult és beteges. A bűnesetek, az öngyilkosságok rohamosan szaporodnak; szóval fáradt és szinte kimerült a legtöbb ember s valami szellemi ragály pusztít sorainkban.

Hol ennek a féazke? Micsoda mocsár leheli ki ezt az erkölcsi infekciót, amely pár év alatt rommá teszi szép

A bíró előtt.

Írta: *Wassner János*

Ingó léptekkel, meggörnyedten lép a terembe. Mindkét kezén durva lánc zörög, melyet elnyom a nagy közöség részvételi sutogása, meglátva a szerencsétlent.

— Szegény Borbély Béla . . . szegény, sóhajtott a tömeg . . . Ezt is az asszony juttatta ide . . .

Megállott a bíró előtt a törődött alak. Sárga, ráncos és mozdulatlan az arca, hirtelen megfihéredett a haja. Szakállja megnőtt, dus hajszála alól eltűnt a piros ajak, arról az örökös mosoly.

A setét éjfékete szempárnák kialudt a fénye, a délceg, daliás természet roakatang, mint az omladozó szobor . . . mint az időrontott bástya . . . Tompán, fáradtan néz szét a teremben, végig mérve mélyen bent ülő szemével a közöséget, a bírákat, aztán lezárja szeméit, hogy ne lásson s mellére hajtja fejét . . . lassan . . . csendes . . .

— Beszéljen — szolt a bíró.

Megremegett e szóra. Lassan, alig láthatóan felemeli fejét, arcára kiűt a halálos sápadtság, melyet lassankint felvált a vésszes pír.

— Szerettem mint lányt, imádtam mint asszonyt Szegény volt, én gazdag. Megszerettem. Magamhoz emeltem, hogy el ne merüljön a sárba, feleségül vettem, megnyitván számára a boldogság édenét. Tiszta és nemes volt a lelke akkor, igaz a szive, azin-arany a jelleme. Példája az erénynek, királynője a békés, házi életnek s odaadó szeretetnek. Őrült módra szerettem őt s minden szavát, minden óhaját szent kötelességnek tekintettem, melyet boldogan s örömmel teljesítettem.

Igy lassankint, apránként fogyott a vagyon. Felemésztette a pompa, a fényüzés. Feleségem ékszerrei ezrekbe kerültek, ruháiban százak feküdtek, a fényes nagyuri háztartás költségeit nem fedezte a jövedelem.

Sokszor megfogadtam magamban, hogy életmódunkat meg kell változtatni, de nem volt erőm, nem volt bátorságom

megszomorítani. Gyeuge, tehetetlen báb voltam kezében: agyag, melyet bármivé lehet gyúrni.

Kétségbeesve gondoltam a jövőre s sok-sok álmatlan éjszakán törtem fejemet, hol szerezzek pénzt. Feleségem szerelme, boldogsága volt életcélom, ezért képes voltam mindent feláldozni . . . koldus lettem!

Láng csapott ki a félig ósz, tépett ruhájú, rongyos cipőjű ember sötét szeméből e szavakra. Aztán folytatja:

— Midőn mindenem elfogyott s nem volt se birtok, se pénz, se jövedelem, saját becsületem került eladásra. Egyetlen jó, édes anyámat, a beteges, tehetetlen öreget — ki szerető szívvvel vett körül, elűztem házamból. Kitisztítottam a nagy világba, hogy feleségem ne szükködjék, hogy ne legyen, ki elvegye tőle az utolsó áldást, s lefogja azt a jóságos szemét . . . Koplaltam, nélkülöztem, rongyoskodtam, míg feleségem selyembe, bársonyba járt . . . s boldog voltam, mert szerelmem tárgya, életem udve nem panaszkodott.

gyermekeim is voltak megölték

Tory-téglagyárban Celldömölkön, 1000 drb. I. rendű téglá 17 frt, II. rendű 15 frt.

hazánkat? A járvány csirái honnan erednek, hogy csaknem minden ember vérért megmérgezik? A gyöngéket elsatnyítják vagy kipusztítják, de megrongálják az erőseket is!

Ez a pusztító mocsár nálunk a politikai. Ez a gyűjtemény a hitványságának, amely kipárolgásával megmetyelezi az erkölcsi levegőt.

A közügyekért való önzellen lekezdést kiszorítja a magánérdekek kultusza. A közszellemből kivesszik a meggyőződés és az elvek tisztasága. Amit a sajtónak legnagyobb része a hasábkon hirdet, azt maga sem hiszi, s a hazugságot ékes szavakkal takargatja...

Nemzetünk ezeréves történelme arra tanít bennünket, hogy sorsát isteni Gondviselés intézte... Jövel, jövel jobb kor, amelyért sok millió magyar ajka eszedezik reménnyel, bizalommal!

Éjféltáján.

A várbeli toronyon éjfélűt az óra,
Baglyok huhogása, azárnyak csattogása
Töftü be az éjet...
Hőfehér leplökkel tovaszálló árnyak
Ösze-viseza járnak,
Mint egy-egy kísértet...

Egyik ifjú, másik öreg, asszony, férfi...
Aszott, csontarcukba ki mer belenézni
Az ilyen vak éjben?...
Mért, hogy az éjjel is szegény, mint az élet,
Ez a sivár élet,
Hogy csillagja sincsen...

Egynek deli, másnak venhedi a járása.
Csontkezűkkel bucsut intrve szállnak tova
Az éjfeli árnyak,
Hogy, míg egyet út az éjfeli óra
Izmos koppantója,
Visszaszállhassanak...

Tulvilági lények, hazaszálló árnyak,
... illt lakói,

Ne menjenek arra...
Itt az utcasarkon immár egy hét óta
Éhezem és fádom
Rongyokba takarva...

Metsző hideg ellen nincsen, ami védne,
Suhogó selyemből senki rám se nézne...
... Koldus így megélhet...
Addig tart a panasza, a várbeli óra
Izmos koppantója
Elűti az évet.

S az éjfeli árnyak egyszerre elszállnak
Bár az elején volt még a panaszanak
S ki hallgatja meg ma?...

Baglyok huhogása s egy koldus sirása
Belezokog e vak
Sötét éjszakába!...

(Budapest.) Simon József.

Heti krónika.

Az országgyűlési képviselők választásának küszöbén vagyunk. Előre látható a sok izgalom, a partoskodás, az apprehendálás, a fenyegetés és mindezt nemcsak Bécs idézte elő, hanem maga a magyar, aki soha sem tart össze, hanem sokszor rabja szenvedélyének, megrögzöttségének, türelmetlenségének

és féltékeny-kedésének. Így megy ez ország-szerre. Vármegyénkben is élénk már az erdeklődés, amely minden egyéb ügyet háttérbe szorít. A czellndömölki választókerület — mint megirtuk — többségben az immár Kossuth Ferenc által is elfogadott dr. Ostffy Lajost, Vasvármegye ezidőszerűi tb. főjegyzőjét jelölte. Kossuth levele a napokban érkezett le a kerületi függetlenségi párt elnököhöz, s ebben a legmesszebb támogatást igéri meg. E levél több példányban sokszorosítva a vidéki lapokhoz megküldetett (sajnos, mi nem voltunk abban a szerencsében, hogy egyet is kaphattunk volna!) sőt a Vasvármegyei Független Hírlap ennek kapcsán külön cikkben foglalkozik Ostffy Lajos jelölésével és e szánott több ezer példányban a kerületben szét is küldték. — A V. F. H. bevezető soraiban feltűnően mellőzni kívánja a szinten 48-as Kossuth-párti dr. Maróthy

népvezető, hanem pedig Erdősi is vannak a kerületben, ha mindjárt Tisza-husár-nak titulálja is. De még nem igen lehet eldöntve a választás sorsa — miut nevezett lap kívánja — e Jérellel. Sőt előre látjuk, hogy talpára all az ellenfél táborra Ostffy dr.-ral szemben. Eszünk ágában sincs, hogy dr. Ostffy talan kisebbiteni akarnók; őt igazi karakternek ismerjük és tiszteljük is; tiszteljük mindenkinek a politikai meggyőződését is, de szerény véleményünk szerint kéazitse el a hirharangot minden kerület otthon, ne szoruljon más kerület *alkalmatlanság*-ára. — Egyik megyebeli lap a czellndömölki jelölésre vonatkozolag azt írja: "... bizonyos, hogy Kossuth, mint primaes informacionis ember, vezéri határozatát elhamarkodta. Könnyen lehetséges, hogy ugy is lesz!

Hatkötelesek sorshuzárna csütörtökön történt meg a városházán; 433 várományos hadfi sorszámat húzták ki.

a nyomor. Nem élvezhette az anyai szeretet melegét, nem részesült a gondos anyai ápolásban. Elpusztult, amint egy utcára kitett árva. Koldus voltam s kértém feleségemet, adjon el ékszerreiből csak egyet is, hogy ne kelljen gyermekemet koldusmódra eltemetnem. Sirt, hogy emlékeiktől fosztom meg. Sirt s én letörtültem alabástrom arcáról a könnyűt s a gyermeknek jó volt a gyalulatlan koporsó, a gyolcs szemeződj...

A rabon görcsös csuklás vett erőt, szeméhez emeli megláncolt kezét, majd homlokához szorítja a hideg vasat, miközben félig ősz haja lehull szemére s egy forró könnyűcsepp szalad végig jéghideg arcán.

— Midőn betevő falat sem volt a háznál, forró szeretetem a bűnhöz vitt. Loptam. Először kenyéret, később ruhát magamnak, ékszert feleségemnek. Ha hazatértem, idegen zsebbe tévedt a kezem s az idegen lopott pénzen-lamél jölet...
...
mely a bűnből eredt.

Gyötrelmes, kínos volt aztán életem minden perce. Eglete szivemet a bűn tudata, mardosta a telkiismeret. S midőn már már győzött a jobb s elhatároztam, hogy új életet kezdlek: de feleségem suhogo selyem ruhája, bűvös fényű szeme, édes ajkának méz-d... csókja letérített az igaz útról, még mé-

lyebbre sülyedtem s a bűn-halomra halmozódtam.

Ezután mar nyiltan, elszántan, minden lélelem nélkül, vakmerően loptam. Mit törődtem volna azzal akkor, ha megcsipnek is, ha bebörtönöznek is; boldogga tett volna az a tudat, hogy feleségemért vétkemem s édes reménnyel gondoltam volna arra a percre, midőn kinyílik a börtönajtó és én ismét zokogva fogom át lábait s keze érintésétől, csókjai gyönyörétől új erőt nyerek a további küzdelemre...

De nem tudta senki bűnömöt az Isten s kettőnkön kívül... Szabad voltam s szerelmem oltárára letettem hitem, becsületem azért, hogy nőmnek egy panaszszoava ne legyen, hogy hazam szentélye tisztá maradjon.

Itt elhaglatott, lehajította fejét és sirt... Talán bűnét siratta, talán feleségét. Ki tudja, melyik fájt neki jobban? ...
Fagyasztó, ki... csend támad most a teremben, csak a száználom...
...
— Fejezze be vallomását — szolt a bírő. Térjen arra, mi vitte rá, hogy feleségét megölje? ...

Vad dobbanással kapja fejét a rab s tekintetéből rémület száltja meg a hallgatók szívét. Aztán a jobb kezét bedugja zsebszakadt inge alá, megmarkolja a szive helyét, hogy ne dobogjon olyan erősen, aztán beszél:

— Elfogyott a pénzem ismét. Elmentem lopni, mint máskor s míg én embertársaim vagyonát vittem el, addig otthon feleségem csókját, szerelmét rabolták meg. Midőn hazakerkeztem, mitse gyanítva léptem a szobába s mit láttam?

— Feleségem egy idegen férfi-karjaiban pihent... Felordítottam. S látva azt, hogy feleségem — kiért mindenemet feláldoztam — ily rutul csalt meg oda dobva magát a bűnnek; a szivet legyőzte az indulat s én borzasztót tettem... leszurtam...

— Biró ur, megölttem, meg, de nem tudtam mit tettem... megbocsátottam volna neki azt is, mert szeretem most is, mint akkor... szereltem... Itéljenek el... akaszának fel érte, a feleségemért... leg-alább találkozom vele... ott fent, mert szeretem bűnével is...

Elfulladt. Egész valójában megremegett. Kezével hadonozott...
...
hanyallott viaszszárga arccal, megtört tekintettel...

Kordély Jenőnek nem volt már szüksége földi bírói ítélőre. Ott feküdt a padlón me-
roven, élettelenül...

Majd itélnek felette ott, hol mindenki elveszi méltó jutalmát az egyedül igaz Birótól...

Dr. Szinek S. Izidor, városunk előbbi időben volt közkedvelt plébános a kire a celliek most is szívesen gondolnak, mult pénteken a délelőtti gyors vonattal Budapestre a celli állomáson keresztül utazott. Valahogyan előtte való napon ennek híre elterjedt városunkban és az átutazáskor híre sokan megjelentek a pályaudvaron, hol Szinekét őszinte szívből üdvözlöttek és egyik kis leány remek virágbukrétát adott át a meglepett lazaristá-
atjának, ki könnyezve köszönte meg a nem remélt figyelmet s pár percnyi időzés után tovább utazott, kísérve Pápaig néhány jó barátjától.

Elhunyt főpáti helynök. A Benedekrendnek ismét gyásza van: Borbély Kornél aranyműész áldozópap, bencésrendi főpáti helynök, 78 éves korában, csütörtökön Pannonhalmán elhunyt.

Jönnek a színészek. Kiss Árpád, aki szintársulatával jelenleg Jánosházán tart előadásokat, február 10-án harminc, a Korona nagytermében kezdi meg működését. Bemutatóra kerül a »Bolond« s utána, mindamaz újabbnál újabb darabok, melyek most a fővárosi színházak műsorán vannak, avagy a közel multban voltak. A jánosházaiak beszélik, hogy a kitűnően szervezett társulat előadásai nagy közönséget vonzanak ugyanarra, hogy állandóan telt ház honorálja a direktor törekvéseit.

A vendéglősök, kávéosok, mészárosok, hentesek és pincérek bálja kitűnő sikerrel folyt le f. hó 25-én. A mulatság a késői reggeli órákba is belenyúlt, melyre nézve nagy befolyással volt Juray vendéglős általános elismerésnek örvendő bora is, ami az izletes konyhai termékek után önkényt kínálta oda magát a nekibuzdult mulatozóknak. A mulatságon megjelent dr. Maróthy László 48-as Kossuth-párti képviselőjelölt is, aki késő éjjeli órákig a legesztelelenebb hangulatban mulatott és érezte magát jól a választók között. A megjelent hölgyek névsorát az alábbiakban közöljük.

Asszonyok: Bálint Istvánné, Benkő Ferencné, Baross Imréné, Fodor Károlyné, Galambos Beláné, Gönye Ferencné, Horváth Józsefné, Hubert Sámuelné, Juray Antalné, Jugovics Imréné, Kamondy Ferencné, Károlyi Istvánné, Klein Sándorné, Krausz Mihályné, Kovács Dénesné, László Ferencné, Mészáros Jánosné, Nagy Andrásné, Nits Lajosné, Novák Ferencné, ifj. Reich Imréné, Scheidl Antalné, Steiner Rudolfné, Tory Györgyné, Vadászy I. alné, özv. Zsigmond Istvánné.

Leányok: Kiss Róza, László Mariska, Pusztay Nővérek (Jánosháza), Reich Margit, Striczli Rozika, Vadászy Vilma.

Felülfizettek: Dr. Maróthy László 1850 K; Soproni Sürfőző (Honig Sámuel utján), Első magyar részvény söröződe (Honig Sámuel utján), Részvény söröződe Bpest (Posta utján), özv. Deim Sándorné, Littke pezsgőgyár Pécs, Hagenmacher sörgyár 10—10 K; Farkas János 800 K; Horváth József 7 K; Hollmann Samu, Ederhoffer Ferenc (Szombathely), Hermann és Weisz (Eszék), László Ferenc, Klein Sándor, Honig Sámuel, Raffel Mihály, Röh Pál, Hubert Samu, Meizner Gyula, Steiner Lázár Fiai, Benkő Vilmos (Bükk), Számoly Dénes (Pápa) 5—5 K; Raffel Dénes (Izsákfa),

Lichsein Gusztáv, Szita György, Sebestyén János (Ság), Juray Antal 4—4 K; dr. Balassa Jenő, dr. Hethéssy Elek, Singer Ferenc, Linzer Ernő 350—350 K; Guoth György (Szt.-Márton), özv. Nunkovits Dénesné, Eöry Pál (Ság), Vadászi Pál (Izsákfa), Csoma János, Patyi Jónás, Czencz Mihály (O.-Asszonyfa), Krausz Mihály, özv. Tory György, dr. Móritz Dénes, Novák Ferenc, Nagy Károly, Benyó Sándor (Jánosháza), Kovács Dénes

Strohoffer Viktor (Sárvár), Prusics Károly (Tapolcafi), Nagy Gyula (Csönge) 3—3 K; Somogyi Aladár, Németh Márkus, Németh Imre (Mihályi), Lőrincz József, Kovács József (Kiskovács), Schütz Gyula 250—250 K; Galambos Béla, Bálint István, Donáth Vilmos, László Boldizsár, Balogh Mihály, Schlesinger Zsigmond (Boba), Szabó József, Mészáros János, Benkő Ferenc, Stettka Mihály, Krausz Béla (Győrcsanak), Gönye Ferenc, Dinkroth Nándor, Steiner Rudolf, Scheidl Antal, Scheidl

István (Csönge), Janosa Pál, id. Reich Imre, Fleisig Ignác (Komárom), Tóth Andor, Halász N. (Pápa), Milkovits János, Marton Károly, Takács György 2—2 K; Csupor Sándor 160 K, Kovács József, Günsberger Miksa (Ság), Fischer Emil (Ság), Kelemen Tivadar, Blettler Pál, Németh Ferenc, Makranczy J., Schwartz Kálmán, Horváth Albert 150—150 K; Károlyi István, Kamondy Ferenc, Baross Imre, Nits Lajos, Kiss Sándor, Nagy András, Szalay József, Tory György, ifj. Reich Imre 1—1 K; Loránth Gyula, Fodor Károly, Klaff Gyula, özv. Zsigmond Istváné, Módos József, Takács Lajos, Szalay János, Deák János, Stabán Ferenc, Tibortz Sándor 50—50 fill. — A szíves felülfizetőknek, ugyszintén Miklos Lajos festőnek, ki a termet díjtalannul, izélesen díszítette, a rendező-bizottság köszönetet mond.

Tanítói megerősítés. Megyés püspök ur ömeltősága az elmúlt hét folyamán megerősítette Németh Andrást jánosházai kántortanítót állásában. Így a választást alig felebezték meg, vagy pedig nem volt értelme, ha be is adták.

Zongor Bólat, a megválasztott új urai-
újfalui ág. hív. ev. lelkész, mult vasárnap fényes ünnepség között iktatták be lelkési hivatalába.

Új vasút Tapolcára. A kereskedelemügyi miniszter Fábian Lajos budapesti vállalkozó-mérnöknek a tervezett Veszprém-nagyvázsanyi h. é. vasutak Nagyvázszyban tervezett végállomásából kiindulólóg Vigánt, Petend, Kapolcs és Gyulakeszi községek érintésével a m. kir. államvasutak tapolcai állomásáig vezetendő szabványos nyomtávu gőzüzemű h. é. vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

A vonatkozás ellen. A kereskedelemügyi miniszter intézkedett, hogy a vasutak személyszállító vonatain előforduló késések lehetőleg kiküszöböltesenek. E késések nemcsak az utazó közönségre kellemetlenek, hanem kivált a gyorsvonatoknál még a kisebb késés is a teherforgalom rendes lebonyolítását károsan befolyásolja. Egyuttal intézkedett a miniszter az új h. é. hgy

csik tisztántartása tekintetében a közönség jogos kívánságait teljes mértékben kielégítse.

Vandalizmus. Franciaországban Grézy helységben a polgármester rendeletére nyilvánosan elárverezték a templomot és le is rombohajt. Így pusztítják ott a civilizáció és a szellemi élet kincseit.

Korcsmáronok új tisztviselői. A cell-dömölki vendéglősök, kávéosok, pincérek, mészárosok és hentesek egyesülete pénteken tartotta lezárolását az utóbbi mulatság bevétel-, kiadásai-, illetve tiszta jövedelméről. Ez alkalommal az egyesület eddigi érdemes elnöke: Szabó József megköszönte a tagtársak bizalmát és tisztelői leköszönt. Mivel az öreg urat kapacitálni nem lehetett, hogy tovább is maradjon megválasztották érdemeinek bálás

elismerésüli díszelnöknek; az így megfűresztett elnöki tisztviselés Mészáros Jánost, (uo, »öreg kegyelmes ur« ez aztán »nasszer«), alélnökké pedig Scheidl Antalt választották meg.

Máv. állított bál. A folyamatosan levő előkészületek oly mérvet öltének, melyből előre is fényes sikert lehet jósolni a vasutasok február 1-én megtartandó báljának. Ezzel aztán befejezést nyer a farsangi mulatságok rövid sorozata, csupán még a máv. szolgáló bíb vidám zenéje veri fel a csendét február 1-én a Grm-szani tereken.

Ötvenöt évig működött a néptanítói pályán Szattlmayer János kenyéri r. k. kántortanító, aki most a vallás- és közoktatásügyi miniszternek teljes elismerése mellett jól megérdemelt nyugalmába vonul. A veterán tanítónak Sárvárott is vannak rokonai, sőt a régi jó időben itt mint segédtanító sok jó barátot és szép érdemeket szerzett magának. Vannak tanító fiaj is, János fia pedig Nicken már h-u-z év óta mint közlészteletnek örvendő és társadalmi téren is tekintélyes plebános munkálkodik az Ur szőlőjében. — Ertesztléstök szerint az öreg kántortanítót 55-dik évfordulója alkalmából kártársai szép ünnepet fognak rendezni.

A sárvári művelődési egyesület megrendezett este 7 óra után. Ha az a fránya kupa olyan öbégatással bug, bizonyára veszedelem van a pokol-gyárban. A veszedelemjelzésre persze rögtön künn termett az egész környék népe, majd sokan futottak a belvárosból is, ki ijedten, ki érdeklődésből; hisz fele sem lenne tréfa, ha csak részben ismétlődne is meg az emlékezetes robbanás! Persze, hogy senkit sem eresztek be. A rémület híre hamar szárnyra kelt. Beszélnek tulhívításról, holmi kollódiom meggyuladásáról, szemétdomb égeséről stb. Szerencse, hogy nem történt szerencsétlenség, de bizonyos, hogy éppen azért, mert minduntalan hallani bajról, Sárvár közönsége még mindig tart a veszedelemtől, bár szakértők azt ma már »kizártnak« tekintik.

Lóbus Jánosházán. Szalay József jánosházai hentesnek f. hó 3-án elhullott egy lova. A szegény pára csendes kimulta oly észrevétel nélkül történt, hogy gazdája merész elhatározásra ragadtatta magát: ugyavis húsát a többi hússal együtt kimérni, értékesíteni akarta: E végből tehát a hullát nem ásta el, hanem feldarabolta és a pincében rejtette el. Csakhogy míg a világ lesz, a besugók sem fognak kipusztulni. Egy ilyen titkos feljelentő révén a csendőrség csakugyan neszét vette a hentes csalafintaságának és

hatóságnak.
Műkedvelők H. perenztegen. A Hosszuperszegei r. k. olvasókör 1910. évi január hó 29 és 30-án, a r. k. iskola helyiségében, saját pénzirta javára műkedvelői előadást tart. Színe kerül: »A sárka csikó«. Népszínmű 3 felvonásban.

Esterházy Miklós herceg a királyság
Esterházy Miklós herceg az ykiderjedésü sopronmezei uradalmi bérletének lejártaival nyilvános pályázatot hirdetett azoknak újból való bérbeadása tárgyában. Az eddigi bérlet ajánlatát nem vették figyelembe. A kapuvári uradalmat maga a hercegség veszi házi kezelésbe, az ezer hold kiterjedésű szilipuszta pedig szili földművesek kapják, de

purvári, veszkényi, gartai, osli, barbacsi, kecsői s beledi gazdák és zsellérek kapnak, akik mindenütt földbérlet szövetkezetet alakítottak és méltányos föltételek mellett jutottak elegetendő földhöz. Az uradalom e humanus eljárása meg fogja akasztani a kivándorlást és egész új viszonyokat teremt Sopronmezei kisgazdái között.

Rövid hírek. Új vasutat terveznek Pápa állomásából kiágazólag Pápakövácson, Jákán, Szentgálon át Balatonfűredek. — Bajorország állami adóssága 2300 millió márka. Franciaországban ez időben 2490 fogyasztási szövetkezet van, de azok a francia nép körében a városokban és falvakban egyaránt terjednek. — Görögország fővárosában, Aténben nem régen a királyi palotát a tűz teljesen elhamvasztotta, most pedig Konstantinápolyban az országgyűlés hatalmas épülete égett le. — Már a középiskolákban is beolítottak a növendékek agyvelőjébe, hogy bizony a Mars bolygó-csillagon vannak valóságos tengeri csatornák, melyek értelmes lények alkotásai; hát most egy hírneves csillagvizsgáló professzor behozonyította, hogy az eddigi Mars-kutatók optikai csalódásnak lettek áldozatai. — Jövő majusban Bécsben nemzetközi gázkiállítás lesz, melyen Vilmos császár is mint kiállító fog szerepelni. — Newyorkban egy bálteremben éjjel valóságos revolver-harc volt, számosan megebesültek, két szép nő meg is halt. — Szolnokon egy kereskedő boltjában éjjel betörők kiürítették a készpénzfárt, a Wertheim-azekrént pedig elvitték. — Pécsen egy örege asszonynak két fia folytonosan ellenségeskedett egymással, a mult héten aztán a 12 éves Virág K. késsel agyonszúrta 16 éves Laci bátyját. — Dél-Amerikában a roppant kiterjedésű Brazíliai-közérség jelenleg 22 szövetséges államból áll. — Jövőre Szerbia Magyarországból földzi szökéslegtelének közel fele részét, évenként mintegy 70—100 ezer mázsát, a többit Olaszországból.

A nyájkolnoki tanítják. A közoktatásügyi miniszter azon közzé és felekezeti iskolai tanítók fizetését kiegészíti, kiknek javadalmában a tan- és felvételi díjak, mint a tanítói fizetés alkotó része szerepelnek. Ezt a jövedelmi részt az ingyenes népoktatás életbeléptével, az állam fedezi. A kérvények a f. évi február hó végéig a közg. bizottsághoz intézendők.

Adófelvétel figyelme. Az 1910. évi adóösszeírások egyik kiegészítő részét képezik a kamatthez bevallások. Ezeknek a bevallásoknak a közzégi előjárásánál (városokban a városi adóhivataloknál) való benyújtására a törvény január hó 31-ik napját tűzi ki. Azok az adófizetők tehát, akiknek ingatlanai jelzálogkölcsonnel vannak megterhelve, kötelesek a tehervallomásokat a közzégi előjáró-

ságoknál díjtalanul beszerezhető nyomtatványon a jelzett időig benyújtani. A később érkező bejelentéseket nem veszik figyelembe.

Vasut-ügyek. Vasármege alispánja a legközelebbi napokban értekezletre hívja egybe a vármegye törvényhatósága által kiküldött vasuti bizottságot, melynek az a rendeltetése hogy megállapítsa a vármegye jövőendő vasuti politikáját, azt, hogy mily vidékeken kívánatos

mezei támogatásra tarthatnak igényt. A kérdéssel a vármegye törvényhatósági bizottsága már februári közgyűlésén foglalkozni fog és a vármegye állásfoglalását van hivatva előkészíteni az egybehívandó vasuti bizottsági értekezlet.

Magyar Fürdőkalauz 1910-re. Azok számára, akik fürdőhelyen, gyógyító- vagy nyaralóhelyre akarnak menni, avagy ásványvizkutat akarnak artani, nélkülözhetetlen az Erdős József szerkesztésében most megjelent mezezőpó díszmunka — Magyar Fürdőkalauz. A magyar Fürdők, gyógyhelyek, nyaralótelepek és ásványvizek propagálásának a leg-egészségesebb módját: találta el a szerző ezen szokatlanul díszes kiállítású és összesen összeállított diszkóteszt munkával és méltán megérdemli, hogy a legteljesebb elismerésben részesüljön az illető faktoroktól. A munka határozott nyereséges fürdőirodalmunknak. A munka elhelyezést nyer a kontingens vasuti és hajóútkéiben, szállodában és orvosoknál. Érdeklődőknek a nagyszabású munkát ingyen küldi meg a Magyar Fürdőkalauz kiadóhivatala Budapest, Eötvös-utca 36.

Hajók egy takarékpénztár körül. Szabadkáról jelentik: A mult hét egyik napján viharos közgyűlése volt a szabadka polgári takarékpénztár részvénytársaságának. A részvénytársaság mérlege szerint a mult mult üzleti év 155.000 korona veszteséggel zárult és emiatt kimondta a felszámolást. A közgyűlésen a részvényesek nagy többsége nem akart beleegyezni abba, hogy az igazgatóság tagjainak a felmentést megadják. Hosszabb vita után kimondták, hogy György Mór elnökgazgató, dr. Weisz Jenő ügyész és dr. Schwarz Péter igazgatónak a felmentvényt nem adják meg. Kimondták továbbá azt is, hogy az igazgatóság a takarékpénztár egész ügymenetét megvizsgálja és mint ahogy már eddig is büntető cselekmény nyomaira akadtak, megteszik a büntetőfeljelentést a visszaélések elkövetőinek kiderítése céljából.

Védekezés a tuberkulózis ellen. Darányi Ignác volt földmivelségi miniszter egy rendelete most érkezett le a városához, amelyben a volt miniszter a következőket rendeli el: A hatósági állatorvosnak kötelessége a vásárokrá, vagy a hetivásárokrá behajtott tőgygümökörös teheneiket megvizsgálni, azok tejből egy bizonyos mennyiséget az országos. bakteoriologia intézethez felküldeni és a vizsgálathoz kénezt azt kiirtatni. Ez a fontos rendelet a tuberkulózis ellen való védekezésre akar alkalmat nyújtani. Mert tudvaló dolog, hogy a legtöbb ember az ilyen tejtől kapja ezt a pusztító vést.

Budapest tündérekertje a Rákóczi-uton levő és Grosz Ödön tulajdonát képező Ostendekávéház. A maga nemében valódi extrim. Egy fényes, nagy terem tükörfalakkal, keleti szőnyegekkel dusan megrakva. A kávéházi hideg ételek a francia szakácsművészet remekei, a borok és valódi francia liquerök kitűnők. Bel- és külföldi lapok a világ minden részéről állnak az olvasó publikum ren-

delkezésére. Esténként az egész continensen előnyösen ismert közös Vörös Miksa hírneves cigányzenekarának meghallgatására a leg-erényesebb elite közönség tölti meg szorongásig a kávéház ragyogó termeit.

Pistuka.

Irta: Szécsi Ferenc.

A villamos vasuti kocsi a Városliget felé robotott.

Jobboldali szomszédom, egy nagyon kövér asszonyság, fekete viaszkosvászon-táskát tartott a kezében. A táskából egy kis kutyanak a feje kandikált elő. A derék nő erélyesen szorított engem a baloldali szomszédomhoz, az apró eb pedig minduntalan a kezem után kapkodott. Bal szomszédom, egy fogyatékos ruházatu polgártárs, gyanus tartalmu csomagot tartott a térdén. Ennek a csomagnak tartalma, a felém csapó illat után ítélve, érett sajtnak és hagymás kolbásznak véleményeztem.

Vegyes érzelmekkel néztem szét a kocsiban.

Velem egy sorban egy fitosorru felsőbb leányka mosolyogva olvasgatott egy könyvben, melynek a címlapját gondosan rejtgette. Arrébb egy keleties arcu hordár állt, madárkalitkával, kávédarálóval és tollspárróval térdén. Mellette egy kis honvédbadnagy felváltva gyönyörködött a kardjában meg lakcipőiben és időnkint a piase kisasszony olvasmányába kacsingatott. A sarokban egy öreg ur szundikált, pápaszeme az orra hegyére csuszott, észre is lehetett venni a szegény öreg szomorú ábrázatán, hogy nem lát

Szembem két fiatal apáca állt, szerényen leülött aszakkal. Mellettük egy huncutarcu kis diák, aki édeslagyókatet rágicsált, egy pörgekalapos egyéniség, aki egy krajcáros újság mindennapos szenzációin szemmellátáhatón szornytükdött és egy elegans kis uriaszony, akinek a kocsiereknyagságu kalapján óriási kék rózsák, lilaszínű cseresznyék és zöld kacskák bölintgattak és aki ibolyailatu csipkekendőjét orrocskája alá szorítva, haragos tekinteteket vetett az ártatlan újságolvasóra, akit ügylátszott, sajt és kolbászcsempészéssel gyanúsított.

Ennek a társaságának a szórakoztatására a vasuti három aranyospipták ellenőre gondoskodott. Ezek az urak ugyanis ötpeccnyi időközökben egymás után érdeklődtek a jögyeink iránt és felváltva szidták a kalauzt.

A Rákóczi-ut végén új utasok szálltak fel a kocsiba. Előbb egy hamisképtű öreg dada, akinek dusan himzett hóféhér atlaszköpeny volt a vállára borítva. A köpönyeg fodrai közül rózsaszínű babaarc bámészkodott ki a külvilágba. A dada után a németcsászárbajszu kalauz, kacér és kézzelfogható előzékenységet egy bájos, szőke urasszonnyal segített fel a perronra.

A jövények az apácák mellé telepedtek, akik még mindig lesütött szemekkel néztek szerteszét.

A csecsemő leányos arcu kis mamája elpirult, mikor észrevette, hogy a bennszülött

utasok tekintete érdeklő, kíváncsi-kedvetlélssel pihen rajta. Halk, elfogult hangon kért jegyet. Finom, előkelő lényén meglátszott, hogy kínosan hat rá a kénytelen közfigyelés. Ibolyaszintű szeméi csak akkor ragyogtak fel, mikor mosolygó gyönyörűséggel nézett kicsi gyermekére, aki ijedten jártatta végig kerekre nyitott nagy, fekete, szeméit az utasokon.

A testes hölgy mutató ujjával kedveskedve szúrta a baba fele. Aztán hozzám fordult:

— Szép gyerek. Nekem is van már ilyen unokám.

Elismerően bólintottam. A leleplezett nagyanya pedig a dadát kérdezte: — Ugy-e leány?

Az öreg aada megvetéssel nézett végig a kövér asszonyra és sértődötten felelt: — Soh'se lány ez. Fiu

Majd a szép mama felé fordulva hangos mérgelődéssel egészítette ki: — Hallotta a nagysága? Lánynak nézték Pistukát. No csak az kéne!

A röstelkedő kis mama alig bírta lecsöndesíteni a felháborodott matrónát.

Ezalatt a hadnagy azon erőlködött, hogy előrántsa a kézelőt és monoklit szorítson a szemébe. Az újságolvasó félretette a nyomtatásban fillentő közveleményt és ő is kacérkodni próbált a szemrevaló új utitársal. Sőt az az egyén is, aki a lehangoló illatokat terjesztette, barátságosan mosolygott a kis gyerekre, hogy a bajos mama figyelmet magára vonja. Csak a sunyi kis diák találta szükségesnek, hogy alattomban csunya arcintorgajjesszen rá a Pistukára.

Pistuka rémüléssel meresztette szemét a harszontalan nebulóra, aztán hirtelen leeresztette a szájcskájára sarkait és hatalmas bögésre fakadt. Olyan kegyetlenül vitott, hogy az utasok idegesen kapkodtak a főleikhez. A kövér asszonyság kis kutyája ugatni kezdett és minden áron ki akart ugrani a táskából. A szundításból följött öreg urnak az orráról lecsuszott a pápaszem. A nagykalapos dáma bosszusan piszegett. Sőt még a hordár is rosszalóan rázta a fejét.

— Nana Pistuka nem szabad sirni! — szolt a kicsikéhez, miközben csillító mozdulattal emelgette a kalitkát.

Pistuka egy pillanatra elhallgatott, de csak azért, hogy rögtön ujult erővel kezdjen megint az ordításba.

A szőke mama szörnyen röstelte a dolgot és a kajánul mosolygó dadával együtt fáradozott azon, hogy a babát elhallgattassa.

Végre-valahára nagynehezen sikerült is a lecsöndesítés, még pedig egy csörgő segítségével, aminek a fehércsontnyelét Pistuka mohón kapta szájába.

— Fogzik a baba, — szolt mély gondkahangon és szakértő fejbólintással az impozáns nagymama

A vén dada kicsinyléssel nézett körül. — Nem fogzik az. Csak nincsen hozzá szokva mindenféle — emberekhez.

Mindezek alatt a kis diák ártatlan arccal nézett ki az ablakon.

Egy darabig csönd volt a kocsiban és már-már elpihent a fözavart közhangulat.

Egyszerre Pistuka ismét kerekre nyitotta szeméit és mereven reám szegezte azokat. Hirtelen földértül a pofácskája és boldog mosolygás terült el rajta. Aztán hangos örömrivalgással mutatott reám a csörgőjével.

— Papa! Papa!

Én diszkrét közönnyel és komoly tartással fogadtam a gyermek sajnós tévedését. De utitársaim közt a váratlan kielentés fellette derűs szenzációt kellett.

Először is a diákkamasz kacagta el magát hangosan és szemtelenül. Valóságosan fickándozott az elragadtatástól, pedig majd megfult a hirtelenül lenyelt édesfától. A hadnagnak a nevetéstől úgy szétnyílt a szája, hogy a szeméből kiesett a monokli. Az apácák még mélyebbre sűtötték le a szeméiket. A pisze felsőbb kisasszony hamiskás mosollyal iparkodott azon, hogy zavarba jöhessen. A hirlapolvasó köhögve puffogott bele az újságjába. A fongyos ember pokoli mulatsággal csapta össze kezét úgy, hogy majd elejtette gyanusan, illatozó portékáját. A hordár jókedvű restelkedéssel csóválta a fejét, meg a kalitkáját. A kövér és kiállhatatlan nagyanya és a nagykalapos delnő pedig egymásra mosolyogtak és felváltva majd a kis mamára, majd pedig reám szegezték szemérmellenül kérdő tekinteteiket.

A fiatal asszony arcát sötét pir futotta el. Sajnálóval, de egyszersmind elragadóan kedves zavarban kezdett valamit keresgélni a retiküljében. Csak a vén dada szolt és maradt nyugodtan.

— Dehogya, Pistukám. Ez nem a papa. A papa dolgozik a — Kaszinóban.

De Pistuka nem látott. Örömtől pesve nyugtogatva felém a karocskáit, mintha minden áron az ölembe kíváncsoznék és mind viharosabban ismételte, hogy:

— Papa! Papa!

A dada szinte kicsinylően nézett rajtam végig.

— Furcsa, pedig nem is hasonlít a nagyságos urhoz. Annak körül az orra, meg tömöttebb a bajusza. Ugy-e, nagysága?

A helyzet olyan tarthatatlanná kezdett válni, mint maga a ficska. Pistuka ugyanis mind erőlyesebb kiabálással kezdte követelni, hogy a karjaimba adják. Fickándozni, kapalogzni, sivitani kezdett és majd kiugrott a köpenykéjéből. A haragos erőlködéstől rákvörögni lett az arcockája és kis ökleivel szinte önkívületlenül csapkodott maga körül.

Az édesanyján, meg a dadáján kívül az utitársaság valamennyi többi tagja is hartzatlan iparkodott, hogy Pistukát lecsitítsa.

Végre a kalauz, a kocsis rendjének hivott őse, erőlyes fellépéssel szolt bele az általános patáliába. Parancsoló mozdulattal fordult a dadához:

— Ugyan kérem, adja már oda a gyereket ahhoz az urhoz!

Helyes! — kiáltott fel az

örög ur. A tarsaság több tagja is élesen kezdett helyeselni, a vén dada mérgesen rángatta a vállait és a következő pillanatban Pistuka csakugyan a karjaimba pihent.

A baba tüstént abbahagyta a sirást, csöndesen, zokogva simult hozzám és egyfolytában, boldogan gögyögte, hogy:

— Papa... Papa... Papa...

Még ma is azt hiszem, hogy nagyon ostoba arcot vághattam, mikor a kicsikét, tőlem telhető ügyességgel ringattam és dajkáltam, mert utitársaim nagy része viharos derűtséggel kísérte erőlködéseimet és még a két apaca is föltekintett és elmosolyodott.

Bár semmiképpen sem éreztem magam hibásnak a sajtósági helyzetben, holmi lovasias lapintatból nem mertem a Pistuka anyjára nézni.

A pápaszem es öreg ur pedig csöndre tette az utitársaságot és a baba nemsokára elaludt a karjaim közt.

Szerencsémre nem szállt föl időközben ismerős, aki odahaza elárulhatott volna, mert bizony felsőbb női helyen bajos lett volna igazolnom, hogy tulajdonkép milyen aratlanul keveredtem én ebbe a pikáns kis kalandba.

Amint kiértünk a Városligetbe, az alvó Pistukát nagy óvatossággal adtam vissza a dadájának.

A baba gyönyörű kis mamája elbájoló zavarban hebegte:

— Bocsánatot kérek... és nagyon köszönöm...

Én pedig nyugot ahajjva gondoltam valamit, de csak annyit mondtam, hogy:

— O, kérem, nagyságos asszony... Igazán nincs miért...

Szerkesztői üzenetek.

Fiatal iparos. Nevváltoztatásért egyszerű kérvényben folyamodhatik a m. kir. belügyminiszteriumba; mehekeljen egy koronás bélyeget, szentesítse és közzégi bizonyítványt. Nem fogják megengedni, hogy a család név végén y-t írjon, mert a mai helyesírással ellenkezik; az i hangot ma nem y-nal, hanem e-vel írják. Aki azonban igazolni tudja azt, hogy nemes családból származik, azaz, hogy családja ama családok közé tartozott, melyeket a közzéírás megnevesítették (nemesi adományozás) az írhatja magát nemesnek. Hahn Miksa azért magyarosította nevét Baromfira és nem Kakasra, hogy neve végén y-t írhasson; de mivel nem nemes Baromfi, hát csak rendes i-vel írhatja nevét a ha-mögfi Baromfi-t ír: tessék elhinni, hogy senki se törődik vele!

VIRÁG CSOKROKAT

esküvőkre, esküvőkre a legújabb kivitelben, jutányos áron készítek. Ugyisintén sirkoszorúk készítését és a kertészeti szakba vágó munkákat elvállalom és azokat kifogástalanul, teljes megelégedésre elkészítem

Szíves pártfogást kérve, vagyok

kiváló üzleteltel

Pajor János Értékes

a Mór Gyula-főle kert tulajdonosa

Cellőmőkön.

Eladó ház.

A SÁGI-UTCÁBAN
modernül épült ház,
nagy gyümölcsös kert-
tel, parkirozott udvarral

azonnal eladó.

Bővebb megtudható a kiadóhivatalban.

SZOLOOLTVANYT

ne legyen addig, míg az alanti telepről ár-
jegyzéket nem kér, mert ezen telep a kö-
zönég elősegítésére alakult és oly olcsó
áron lehet oltványt avagy más egyéb vesz-
szót beszerezni, hogy más telep ezen árak-
kal nem versenyezhetik. Az árjegyzék sok
hasznos tudnivalót tartalmaz és ingyen,
bérmentve küldetik, aki címét tudatja.

Cím:

**KEDVEZMÉNY
LAPINK****ELŐFIZETŐINEK!!**

KÉVÁRDY GYULA

RÓZSI

ÉS EGYÉB ELBESZÉLÉSEK
számmal novella-kötetet adott ki. A szá-
mál több oldalra terjedő kötetben egy
csomó igen sikertelt elbeszélés van, mé-
lyekben az író megfigyelései, impressiói
számszámra figyelmeztetnek,
s a legmegelőzhetően ajánljuk a kötetet
mégyszeresével lapunk olvasóinak.

Mindenki, aki lapunkra előfizet, meg-
kapja a művet, ha ezen igényét voltunk
bármikor 40 fillér díjat hozzáunk beiktatja.

A má belüli ára:
2 korona.

SZÜCS SÁNDOR FIA

szőlőoltványtelepének főkeja Czellömölk (Vasm.)

Németh László
uri szabó CELLDÖMÖLK, Kossuth-u.

Készít remek szabású
polgári, papi és egyen-
ruhákat legegánsabb
kivitelben, olcsó áron.

A legújabb szövet- és
posztó-minták megér-
keztek.

Kifogástalan szabás!

DINKGREVE NÁNDOR
könyvnyomdája és papírkereskedése
CELLDÖMÖLK (Kossuth-utca.)

Könyvek, lapok, hivatalos
nyomtatványok, számlák, fal-
ragaszok, üzleti levélpapírok,
borítékok, névjegyek, lako-
dalmi és báli meghívók di-
vatos kiállításban, jutányos
áron, pontosan készíttetnek.

Takarékpári zárszámadások,
üzleti fő- és segédkönyvek,
gyászjelentések, folyóiratok,
szövetkezeti nyomtatványok,
eljegyzési tudósítások és min-
den egyéb nyomtatványok a
legizlésesebb kivitelben!